

2. vježba:

Sveta gora (Izl 34,1-9)

1. Velika objava Božjega milosrđa

⁵Jahve se spusti u liku oblaka, a on stade preda nj i zazva Ime: "Jahve!" ⁶Jahve prođe ispred njega te se javi: "Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, ⁷iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup

Očevo milosrđe i ja – za osobni rad:

Kakav je Bog prema meni?

Što ja činim s krivnjom?

Koji je moj glavni grijeh?

Bog u svetim visinama predstavlja samoga sebe. U skladu s danim obećanjem (33,19) dopušta da njegova božanska dobrota na vidljiv način zasjaji pred Mojsijem i sam izgovara svoje posvećeno vječno ime pred njim: "Jahve" (34,6). Sva će Božja dobrota proći ispred Mojsijeva lica, Bog će izgovoriti svoje ime – čuo je Mojsije najavu u prethodnom poglavlju (33,19). Božje ime jest objaviti će Gospodin naknadno – *Jahve revni* (34,14). On je gorljivi Bog, važna mu je ljubav. Mojsije saznaje o Božjem

opraštanju grijeha i još jednom dobiva potvrdu o Božjoj brizi za "krivnju roditelja i na djeci" (34,7) za što već zna iz objave deset zapovijedi (20,5) Nakon žalosna loma tek sklopljena Saveza Mojsije upoznaje prostranstva Božje nadnaravi koja nadilazi tisuće naraštaja (34,7). Milosrdni Bog brine se za krivnju do trećeg i četvrtoga koljena, ali tisućama naraštaja iskazuje milost. Prije je Mojsiju pokazao svoju uzvišenost, sada ga Bog uvodi u svoj unutarnji život, objavljuje mu svoju *okrenutost* prema ljudima i solidarnost, sućut s nama. Bog ima *meko srce*. Bog je to koji oprašta, nosi sve tri vrste ljudskoga zla. Kao Jaganjac Božji koji odnosi krivnju, prijestup i grijeh (34,7)

2. Prorok pred svojim Gospodinom (1 Kr 19,9-15)

¹¹Glas mu reče: "Iziđi i stani u gori pred Jahvom. Evo Jahve upravo prolazi." Pred Jahvom je bio silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali Jahve nije bio u potresu; ¹²a poslije potresa bio je oganj, ali Jahve nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog lahora.

Moja pećina – za refleksiju i molitvu:

Što od mene Gospodin traži?

Kako se meni Bog objavljuje?

Kamo se je moram vratiti?

Bog nije drobio brda pred Ilijom, nije uzdrmao tlo pod njegovim nogama, ali stavlja Ilijinu službu u pitanje. Gospodin od njega traži da iziđe i stane u gori, ali Ilija ostaje na ulazu u pećinu. Zato s pravom po drugi put zvoni pitanje, ne baš isto: što će Ilija ovdje, na ulazu u pećinu? Zašto nije »stao u gori pred Gospodinom«? (19,11). Kako se ovdje dobro vidi da Gospodnji prorok nije onaj koji točno pogađa buduće događaje, nego onaj pažljivi koji sluša

Božju riječ da bi je mogao točno izvršiti i navijestiti. Čovjek s plaštem preko lica, na otvoru pećine visoko u gori, čuje da njegov čas još nije došao. Gospodin od svojega izabranika izravno traži obraćenje. »Vrati se« i »obrati se« (19,15) znače jedno te isto. Bog nije kradljivac budućnosti. Ilija će nadživjeti dva kralja i ispuniti više od 20 godina proročke službe. Bog će mu podariti obilan život, osigurati mu prostor za sazrijevanje. »Dalek put« (19,7) u Svetomu pismu znači dug život. A na kraju će ga zauvijek *uzeti* k sebi. Ilijino: »Dosta je« (19,4) pokazuje se kao ništeto.